महक्कि। यजानमं गराचाट्यमातावर्गनिषेतितम्। विकचल्टरंस्ट सवितानं कताचनम्। परीचितस्ती-पुरुषं भवेद्यापि महानसम् । तलाध्यक्तं नियुञ्जीत पायो वैद्यगुणान्वितम् । गुचयो दिख्या दचा विमीताः प्रिय दर्भनाः । संविभक्ताः सुमनसी नीचनेशनखाः स्थिराः। स्नाता हढं संयमिनः कतोणीमाः सुसंयताः । तस्य चाजाविचेयाः स् विविधाः परिकर्मिषः । खाजारिस्य-तयसापि भवन्ति प्राणिनो यतः। तसानाचानसे वैद्यः प्रमादर्जितो भवेत। माज्ञानिसक्वोदारः सौपौटनिक-पौषिकाः । भवेयुवैदावशगा ये चाष्यस्ये त केचन । इङ्गितत्ती मनुष्याणां वाक्चेष्टासुखवैकतैः। विद्यादिषस्य दातारमेभि जिङ्गेय बुद्धिमान्। न ददात्व तर प्रशे विवस्तत् मोइमेति च। खपार्धं बद्धमङ्कीर्यं भाषते चापि मृदयत्। स्कोटयत्मङ् नीर्भ मिमकसादि विखेदः सेत्। वेपयुक्तीयते तस्य अस्तवान्योऽन्यभी सते । सामो विवर्षेवल्लाव नखेः किचिच्छिनन्यपि । श्रावभेतासकः होनः करेण च शिरोक् हान् । निर्धियासुरपदारै शैक्ते च पुनः पुनः । वर्त्तते विषरीतस्तु विषदाता विचेतनः । केचिद्रयात् पार्विवस् त्वरिता वा तदाचया। असता-मदि धनोऽपि चेष्टां कुर्वेन्ति मानवाः। तसात् परीच्यां कार्यं स्टबानामादितो रूपैः । खद्गे पाने दलकाही तथाभ्यक्रीवरेखने। छत्सादने कषाये च परिषेकेऽनु बेपदे। सन् वक्षेष्र प्रयास कवचाभरखेत् च। पाइ-काषाद्यीठेष प्रकेष गलवालिनास् । विष्णुटेष चा-न्ये मुनद्यभमाञ्चनादिम् । खचपानि पवज्यानि चिकि-त्यामयनन्तरम् । श्युक्ताचपाचकीषधादी ति ।

शाचन न॰पाचयित कर्कार ख्यु पाच्यते अनेन करणे ख्युट्या |
श्यापचयकारके प्रायचित्ते मेदि॰ तस्त्र फानास्त्रादनेन
पापस्य नामनात् तम्रात्तम् । श्रेषपाचनसाधनद्रव्यभेदे
तानि च चक्रपाणिद्र्मान रोमभेदे नानाविधान्य क्रानि
तत्र दस्यानि तत्प्रदानकाच्य "च्विति चडहे अनेते
खच्चमितिभोजनम् । सप्ताष्टात् पच्यते उस्तव्ये सामे
स्वात् पाचनं हितम्'' । स्वैपाचनद्रव्यप्रमायं वैद्यते
छक्तं यथा 'दगरित्तकमाषेण गृष्टीत्वा तो जकदयम् ।
दत्त्याम्यः मोद्र्यगुर्यं पाद्यां पादावधेषितम्'' श्र्यम्वौ पु॰
मेदि॰। श्रचन्त्रस्ति हेमच॰। एरक्ते रख्डे पु॰राजनि॰६इ॰।
रितक्यां स्त्री ड्येष् मेदि॰। स्त्रार्थं च । पाचनक तत्रार्थं पु
पाचन+संन्तायां कन् । टङ्क्ते (सो इग्या) हेमच०।

पाचल न॰पाचयित पच-णिच् बा॰कजन् । १पाचने हेमच॰
२पाचने १८ त्यनहरू प्वायौ च पु॰ शब्द ग॰।
पाची स्त्री पाचयित पाचि-इन् गौरा॰ छीष्। भरकतपत्रप्रां हरितचतायां (पाच्ये) ख्याते जनाभेदे राजनि॰

पाच विश्वच-खावस्त्रको गद्धत् खावस्त्रकार्धत्वात् न कुल्बमः । खबस्यपचनीये।

पालस्न॰ पाति रच्च सनेन पा—ससुन् जुट्च । १वने नि-घर्ट्यः प्रणो॰ पस्य वः । वालस् सन्ने निघर्ट्यः पालसे ज्ञिम् यत् । पालस्य वनकरे ति॰ यज् २५ ८ ।

पाञ्चकपाल ति॰ समाडारिहगुः तस्त्रेदम् सम्। पच-कपालसम्बन्धिनि। हिगुनिधित्रत्वाभावात् "हिगोर्जुग-नपत्वे" पा॰ न लुक् सि॰कौ॰।

पाञ्चलत्य प्र॰ पञ्चलनस्य दैत्यभेदस्य देम बा॰ ग्या पञ्च-जनदेखास्यिनिमत्ते १विष्योः यहा तत्क्या "मसुद्रः प्रत्वाचेदं देताः पञ्चलनी महान्। तिमिक्षिण तं बार्च यन्तवानिति भारत! । स पञ्चलन्यमासादा लघान प्रकोत्तमः । न चामसाद तं वासं गुरुप्त तदाऽच्युतः । स तु पञ्चलनं इत्वा यक्कं वेभे लनाहेनः । स च देवम-तुष्येष पाञ्चलत्य इति तुतः इतिबं ६ श्वा । पञ्चिमिर्जनैनिर्देतः ब्रुञ्। पञ्चलनिष्यादी पञ्च-वर्षे काम्यववासिकप्राचा क्षिर्मच्यवन द्ववानियञ्चकसाध्ये २विक्रिमेरे यथोक्तं भावतः ११६ छ। 'काम्यपो द्याय वाशिष्ठः प्राचायः अस्चपुलकः। खस्निराङ्किरसयैव च्यवनस्तिस्वचंकः। चापरत् स तपस्तीवं प्रवार्थे बद्धशर्विकस्। पतं सभेवं धर्मिनं यमसा प्र-श्चाया यमम्। मण्याकृतिभिध्यातः पश्चभिक्ते सदा लय। जन्ने तेजोमहाचिम्रान् पन्नवर्षः मभावतः। समिद्रोऽग्निः शिरसास्य बाह्य स्वयंतिभी तथा । लङ् नेले च सुवर्णी से कच्ची अक्टेच मारत। पञ्चवर्णः स तपमा कतसाः पञ्चमिजनैः। पाचजन्यः श्वतोदेवः पञ्चनंगकरन्तु सः"। पाञ्चनन्यसादूरदेशादि चतरक्यां। कर्यां किन्। पाचनन्यार्थान तत्वित्रहर्यादौ वि । पाञ्च जन्यधर् पु॰ पाञ्च जन्यं भारयति भारि- अच हु स । विष्णी इंगरा । प्रचाद्यां भवे

पाञ्च द्या नि॰ पञ्च द्यां भवः का खत्वे अपि विन्वे बा॰ खण्।
पाञ्च द्या प्र॰ पञ्च द्याभः सामधेनी मन्तै: प्रकायाः यवः।
पञ्च द्याभः सामधेनी मन्तै: प्रकाया खलौकिके यक्नौ

भागः ह् ।।२२।